

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/232/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205950
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615205950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému X. T., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, občan SR, o zaplatenie 214,32 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 177,65 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 3.6.2014 do zaplatenia.
- II. Povoľuje žalovanému splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.
- III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 55,56 eura (súdny poplatok vo výške 10,86 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 44,70 eura) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 24.11.2015 uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 214,32 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvy č. A5786703 a č. A5900600, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli pridelené účastnícke telefónne čísla 0917887411 a 0917984609. Žalobca sa domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia 113, a to vo výške 36,67 eura. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody žalobca

zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi je nasledovný: akciová cena - 2,- eur, predajná cena - 42,- eur, poskytnutá zľava - 40,- eur uplatnená škoda - 36,67 eura. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 187,65 eura vyfakturovaných v období 2014/01 - 2014/03. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 19.5.2014 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 10,- eur odpísaná a preto si ju žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 3.6.2014. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 177,65 eura aj nárok na zaplatenie sumy 36,67 eura, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa ich názoru žalobcovi preukázateľne vznikla.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 214,32 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 3.6.2014.

Na pojednávaní dňa 25.4.2016, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu podľa § 101 ods.2 O.s.p..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi, a to: zmluva o pripojení č. A5786703, dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 6.11.2013, príloha č. 1 dodatku, zmluva o pripojení č. A5900600 zo dňa 5.10.2011, pokus o pokonávku zo dňa 19.5.2014, faktúry č. 2223910338, č. 2223910973, č. 2223947208, č. 2227675255, č. 2227675641, č. 2227711916, č. 2231417921, č. 2231418410, č. 2231454543, všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. , potvrdenie Sociálnej poisťovne, spis tunajšieho súdu sp. zn. 7C/232/2015 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili zmluvy č. A5786703 a č. A5900600 o poskytovaní verejných služieb podľa zákona o elektronických komunikáciách. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli pridelené účastnícke telefónne čísla 0917887411 a 0917984609. Žalobca pri uzatvorení Dodatku k zmluve č. A5786703 odpredal žalovanému mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Nokia 113 za cenu vo výške 2,- eur. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou telefónu vo výške 36,67 eura. Žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov.

Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 177,65 eura vyfakturovaných v období 2014/01 - 2014/03. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 19.5.2014 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku uhradil časť pohľadávky vo výške 10,- eur. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 3.6.2014.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Žalovaný na pojednávaní dňa 28.4.2016 uviedol, že je pravdou, že zobral telefón a dcéra telefonovala do televízie, pričom nevedeli, že sa tieto hovory nevzťahujú voľné minúty. Poukázal na svoju zlú sociálnu situáciu, pretože poberá invalidný dôchodok vo výške 182,20 eura a manželka poberá príspevok na bývanie a za aktivačné práce 120,- eur, pričom majú ďalšie pôžičky a exekúciu.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm. a/ cit. zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.4 písm. b/ cit. zákona účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 40 ods.1, ods.2, ods.3 cit. zákona podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť všeobecné podmienky. Všeobecné podmienky verejnej telefónnej služby obsahujú najmä obchodné meno, sídlo alebo miesto podnikania, druhy poskytovaných služieb, ich opis a kvalitu, zmluvné podmienky, podmienky predĺženia a ukončenia poskytovania služieb, primerané informácie o právach týkajúce sa univerzálnej služby, výberové zablokovanie volaní, druhy servisných služieb, reklamačný poriadok, mechanizmus na urovanie sporov, informácie o číslach tiesňových volaní vrátane jednotného európskeho čísla tiesňového volania 112, informáciu o možnosti zobrazenia identifikácie čísla volajúcej stanice a utajenia zobrazenia jej identifikácie. Všeobecné podmienky na poskytovanie verejných služieb môžu obsahovať aj ďalšie podmienky súvisiace s poskytovaním týchto služieb. Ak podnik poskytuje viac verejných služieb, je povinný vydať všeobecné podmienky pre každú službu samostatne.

Podľa § 41 ods.1, ods. 2 cit. zákona podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť tarifu. Tarifa obsahuje najmä ceny za jednotlivé služby, bezplatné služby, podrobnosti o jednorazových, pravidelne sa opakujúcich a variabilných cenách vrátane počiatočného a konečného termínu zúčtovacieho obdobia a spôsobu úhrady týchto cien, údaj, ako si užívateľ môže vyžiadať informácie o aktuálnych cenách podniku a prípadných zľavách z týchto cien.

Podľa čl. 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipoval na koncipovaní zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy. Dôsledné aplikovanie všetkých európskych režimov a opatrení určených na ochranu spotrebiteľov je potrebné na udržanie dôvery spotrebiteľov k štandardizovaným produktom aj na slovenskom trhu.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti/ povinnosť tvrdenia/, opísal v žalobe skutočnosti, ktoré za takéto podľa vlastného presvedčenia považoval (§ 79 ods.1 , § 101 ods.1 O.s.p.). Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Dôkazným bremenom (§ 120 ods. 1 O.s.p.) sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykonal všetky dôkazy, ktoré účastník označil na preukázanie svojho tvrdenia. Účastníkom označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný. V predmetnom konaní bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť ohľadne tvrdených skutočností. Žalobca hmotnoprávne opieral uplatnený nárok o zmluvu o pripojení a jej dodatok uzavretú podľa zákona o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytoval elektronické komunikačné služby a žalovanému odpredal predmetné mobilné telefóny. Pokiaľ ide o uplatňovanú náhradu škody bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť vo vzťahu k súčasnému naplneniu všetkých zákonných predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorou sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 177,65 eura, ktorá bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 177,65 eura s príslušenstvom.

V časti zaplatenia náhrady škody vo výške 36,67 eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Žalobca skutkovo vymedzil žalobu na náhradu škody tak, že žalovaný porušil povinnosť zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatok k zmluvám o pripojení, na základe ktorých žalobca predal žalovanému mobilné telefóny za akciové ceny. Z uvedeného je zrejmé, že účastníci ohľadne mobilného telefónu uzatvorili platnú kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný stal vlastníkom predmetného mobilného telefónu. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu bol výsledkom dohody účastníkov kúpnej zmluvy / právneho úkonu / a nie protiprávneho úkonu žalovaného.

Sám žalobca v obdobných veciach poukázal na to, že zmluvná pokuta ako paušalizovaná náhrada škody uzatváraná v predmetných dodatkoch bola inými súdmi vyhlásená za neprijateľnú, a teda za neplatnú. Cieľom takéhoto vyslovenia je, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu k

všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť. Podľa názoru súdu žalobca len určitým spôsobom modifikoval predtým uplatňovanú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody na skutočnú škodu, pričom opäť nezohľadňuje intenzitu porušenia povinností spotrebiteľom (dobu zostávajúcej viazanosti). Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu. V takomto prípade by išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, lebo by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla, a preto nie je naplnená ani príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 214,32 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 177,65 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej sume súd žalobu zamietol. Žalobca bol úspešný v rozsahu 82,9 %. Žalovaný bol úspešný vo zvyšných 17,1 %. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaného je preto 65,8 %. Žalobcovi súd priznal náhradu trov konania vo výške 65,8 % zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur, t. j. 10,86 eura a 65,8 % z trov právneho zastúpenia 67,94 eura, t.j. 44,70 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie návrhu (2 x 19,92 eura, 2 x 8,39 eura rež. paušál + 20 % DPH), podľa podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/ , c/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.